

מ"ת 62938/10/15 - גל חיים חי אלהרר (עצור בפיקוח) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 62938-10-15 מדינת ישראל נ' עזרן(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 429066/2015

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

המבקש גל חיים חי אלהרר (עצור בפיקוח) ע"י ב"כ עו"ד דוד ונטורה

נגד

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מוחמד אלעמור המשיב

החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר המבקש, שנעצר עד תום ההליכים במתכונת של מעצר בפיקוח אלקטרוני, להתיר יציאתו לצורכי עבודה בימים א עד ה בשבוע בין השעות 05:30 עד השעה 18:00 ב"בית זיקוק" באשדוד, תחת פיקוחו של מנהל העבודה - מר צוריאל קפח.

2. כנגד המבקש הוגש ביום 29.10.15 כתב אישום המייחס לו, בצוותא חדא עם אחרים, ביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע, עבירות בנשק ומתן אמצעים לביצוע פשע. בתמצית, על פי הנטען בכתב האישום, ביום 21.9.15 מסר המבקש לידי המשיב 2 (אברהם אבו חצירא), שקית ובה עשרה כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ (להלן: "התחמושת").

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה כנגד המבקש בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים. ביום 26.11.15, בהתאם להמלצת שירות המבחן ובהסכמת הצדדים, הורתי על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים במתכונת של פיקוח אלקטרוני, הפקדה כספית וערבויות כספיות, לצד צו עיכוב יציאה מן הארץ.

3. ביום 25.1.16 הוגשה הבקשה שבפניי, במסגרתה עותר המבקש להתיר יציאתו מהמעצר לצורכי עבודה. מאחר ושירות המבחן היה מעורב בהליכי המעצר, הוריתי על קבלת תסקיר משלים אשר יבחן את בקשת המבקש.

4. מהתסקיר המשלים עולה, כי המבקש נתון מזה כשלושה חודשים בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני, כשלדבריו, הוא מקפיד על התנאים המגבילים. עוד לדבריו בפני השירות, ישנה חשיבות ביציאתו לעבודה, שכן, הוא רואה במקום העבודה המוצע, שם עבד בארבע השנים האחרונות, אופק תעסוקתי. עוד צוין, כי ממסמכים שהוצגו מטעם מנכ"ל החברה עולה, כי המבקש עבד כמנהל מחלקה וכי מקום עבודתו שמור לו בשל היותו עובד מצטיין ונחוץ בעבודה. שירות המבחן התרשם כי מקום העבודה מהווה עבור המבקש עוגן כלכלי ומסגרת השתייכות נורמטיבית. עוד מעריך השירות, כי המבקש מבין את משמעות

השינוי בתנאים, וכי במידה ויוחלט על שינוי, הדבר יתבטא ביציאה לעבודה בלבד. עוד עולה מהתסקיר, כי מקום העבודה המוצע הינו ב"מפעלי בית זיקוק" באשדוד, תחת פיקוחו של מנהל העבודה מר צוריאל קפח, בן 49. לדבריו, מכיר את המבקש ומשפחתו מזה מספר שנים על רקע עבודתם המשותפת, תיאר את המבקש כאדם רציני בעבודה. שירות המבחן התרשם כי הערב המוצע מבין את משמעות הפיקוח והאחריות כערב ומפקח עבור המבקש.

לסיכום, שירות המבחן המליץ על יציאתו של המבקש לעבודה בליווי מנהל העבודה שישמש ערב ומפקח עבור המבקש בעת שהייתו בעבודה, כאשר בשעות בהן המבקש לא יעבוד, ימשיך לשהות בתנאי מעצר בית מלא במתכונת של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

5. **בא כוח המבקש** בטיעונו, למעשה, עתר להורות על ביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני ולהורות על שחרורו של המבקש בתנאי ערובה ולהתיר לו לצאת לעבודה כהמלצת שירות המבחן.

הסנגור עמד בטיעונו על שני ראשים עיקריים: האחד - חלוף הזמן - נטען, כי המבקש שהה במעצר מאחורי סורג ובריח קרוב לחודשיים ימים, ונתון במעצר בפיקוח אלקטרוני מזה כשלושה חודשים, ולא נרשמה לחובתו כל הפרה. השני - חלקו המצומצם של המבקש בכתב האישום. עוד עמד הסנגור על החשיבות של נאשמים שמשפטים טרם הסתיים, לצאת לעבודה (לעניין זה הפנה הסנגור לבש"פ 427/11). נטען, כי המשיב עבד במקום העבודה המוצע כארבע שנים בתור מנהל מחלקה, יש חשיבות לכך שיחזור למקום העבודה, שכן אם יאבד את מקום עבודתו, יגרם לו נזק רב. עוד הפנה הסנגור לבש"פ 1719/16 **מדינת ישראל נ ד גרנביץ'**, במסגרתו הורה כב' בית המשפט העליון, כב' השופט דנציגר, על המרת המעצר בפיקוח אלקטרוני והורה כי המבקש ישהה בתנאי מעצר בית מלא והתיר יציאתו לעבודה של העורר.

6. **בא כוח המשיבה** עתר לדחות את הבקשה. ראשית נטען, כי הבקשה אינה עומדת בתנאי סעיף 52 לחסד"פ. שכן, החלטת בית המשפט על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, ניתנה לפני פחות מחודשיים, כך שלא חלף זמן ניכר כנדרש על פי הוראות החוק. שנית נטען, כי המבקש נתון במעצר באיזוק אלקטרוני ובקשתו להתיר לו "חלון פיקוח" לצורך יציאה לעבודה, אינה עולה בקנה אחד עם הוראות סעיף 22(ד1)(ג2) לחוק. לעניין זה הפנה בא כוח המשיבה לבש"פ 966/16 **מוחמד זידאן נ' מ"י**. שלישית, נטען כי לא ניתן להגדיר את חלקו של המבקש בכתב האישום כ"מזערי", עת סיפק לכאורה לאדם אחר תחמושת בדמות 10 כדורים לאקדח.

דין והכרעה

7. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם "**נתגלו עובדות חדשות, נשתנו הנסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה**".

8. בעניינינו, בית המשפט נדרש להכריע האם יש בטעמים ובנימוקים עליהם עמד בא כוח המבקש בטיעוניו, כדי לגבש עילה לעיון חוזר, כזו אשר תצדיק להורות על יציאתו של המבקש, שהינו עצור עד תום ההליכים באיזוק אלקטרוני, לעבודה.

9. בטרם אכריע בסוגיה זו, ראוי לעמוד בקצרה על התייחסות פסיקת בית המשפט העליון למעמדו של עצור בפיקוח אלקטרוני, כפי שנתון המבקש שבפניי. מעמדו של עצור בפיקוח אלקטרוני נבדל למעשה ממעמדו של נאשם שממילא היה ניתן לקבוע לו חלופת מעצר שיש בה כדי לאיין את מסוכנותו, מחד גיסא; וממעמדו של עצור מאחורי סורג ובריח שלא ניתן לקבוע בעניינו כי הפיקוח האלקטרוני, הגם שהוא מתווסף לתנאים מגבילים נוספים, מגן באופן מספק מפני מסוכנותו, מאידך גיסא. ניתן להשקיף במידת מה על מעצר בפיקוח אלקטרוני כאל אמצעי המצוי ב"מדרג ביניים" בין שחרור לחלופת מעצר לבין מעצר עד תום ההליכים במתקן שב"ס (ראה בש"פ 5285/15 **מדינת ישראל נ' פלוני**).

כב' בית המשפט העליון, כב' השופטת ע' ברון בבש"פ 966/16 **מוחמד זידאן נ' מ"י** (להלן: "**עניין זידאן**"), קבעה כי יציאתו של עצור באיזוק אלקטרוני לצורכי עבודה, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את עצם היותו של המפוקח בסטטוס של עצור עד תום ההליכים: "**כזכור, מטרתה של תוכנית הפיקוח האלקטרוני במתכונתה הנוכחית היא לשמש אמצעי מעצר נוסף לעצורים, שמפאת מסוכנותם לא ניתן היה לשחררם לחלופה שיהא בה כדי להפחית דייה ממסוכנות זו. נודעת לדברים אלה משמעות מקום שבית המשפט מתבקש לאשר יציאה לעבודה של מי שנעצר עד תום ההליכים. כפי שברור שמי שעצור מאחורי סורג ובריח לא ניתן לאפשר את יציאתו לעבודה, בה במידה הדעת נותנת כי מי שעצור באיזוק אלקטרוני לא ניתן לאפשר לו לשהות מחוץ למקום הפיקוח למטרה זו, לא כל שכן מקום שמדובר בבקשה לצאת מתחומו למספר שעות רב כל כך. סבורתני כי יציאה ממקום הפיקוח לפרק זמן ממושך, להבדיל מפתחת "חלונות" באישור בית המשפט כגון לצרכי התאוררות, סידורים רפואיים או הגעה לדיונים בבית המשפט, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את עצם היותו של המפוקח בסטטוס של עצור עד תום ההליכים**".

לגישת כב' השופטת ע' ברון, על מנת שתישקל אפשרות לצאת לעבודה, על העצור בתנאי איזוק אלקטרוני להראות כי **המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה כך שאין צורך באמצעי זה**. רק אז, עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ועל שחרור לחלופת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ"עצור" ל"משוחרר בתנאים מגבילים", ויכול שתישקל במקרים המתאימים האפשרות לצאת לעבודה.

ראה לעניין זה גם החלטת כב' בית המשפט העליון, כב' השופט י' דנציגר בבש"פ 1719/16 1733/16 **מ"י נ ג ד גרנביץ'**: "**לא ראיתי לנכון לקבוע קביעות עקרוניות בשאלה שאותה ביקשה המדינה להעלות - קרי; האם יש אפשרות להותיר את הסטטוס של מעצר בפיקוח אלקטרוני ובה בעת להתיר למי שעצור בפיקוח אלקטרוני לצאת לעבודה למשך שעות ארוכות מידי יום ביומו? - הגם שנוטה אני לדעה כי התשובה לשאלה, ברוב רובם של המקרים, צריכה להיות שלילית**". באותו עניין, הורה כב' השופט דנציגר על "המרת" המעצר בפיקוח אלקטרוני למשוחרר בתנאים מגבילים, והתיר את יציאתו של המשיב לעבודה.

לצד זאת, ראוי לציין כי פגיעה כלכלית מהווה, למרבה הצער, חלק אינטגרלי מעצם היותו של אדם נתון במעצר עד תום ההליכים. בית המשפט העליון פסק, לא אחת, כי במקרים מתאימים יש להתיר לנאשמים ששוחררו לחלופת מעצר במעצר בית מלא, לצאת לעבודה, אך זאת בתנאי שאין ביציאה לעבודה כדי לסכן את שלום הציבור או לפגוע בתקינות ההליך המשפטי. יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בבש"פ 6709/13 **ג'ליל סועאד נ' מ"י: "ההכרה בחשיבות יכולתו של אדם להתפרנס ולדאוג לצרכי מחייתו ניצבת בבסיס התפיסה לפיה אף כשמדובר בנאשם המשוחרר לחלופת מעצר, יש לנסות, במקרים הראויים, לבחון את אפשרות השתלבותו במסגרת עבודה, אשר תבטיח לו פרנסה ותעסוקה. זאת, ככל שהדבר לא פוגע באינטרס ציבורי דוגמת סיכון לציבור או חשש לשיבוש הליכי משפט, ובכפוף לתנאים מסוימים אשר יאיינו את מסוכנותו (ראו למשל: בש"פ 1565/07 אלוקיל נ' מדינת ישראל (27.2.07); בש"פ 2857/06 ממנ נ' מדינת ישראל, פס' 5-7 (11.4.06))."**

10. לאור המבחנים שנקבעו בפסיקה שצינתי לעיל, הרי שעל מנת שתישקל אפשרות יציאתו של המבקש (העצור בתנאי פיקוח אלקטרוני) לעבודה, על בית המשפט לבחון האם המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה כך שאין צורך יותר באמצעי זה. כך שלמעשה, ישתנה הסטטוס של המבקש "מעצור בתנאי פיקוח" ל"משוחרר בתנאים מגבילים".

11. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים, עיינתי בתסקירים שגובשו בעניינו של המבקש והן בהחלטת בית המשפט מיום 26.11.15, סבורני כי אין בנימוקים ובטעמים עליהם עמד בא כוח המבקש כדי לגבש עילה לעיון חוזר, ואף אין בהם כדי לקבוע, בשלב זה, שהמסוכנות הנשקפת לכאורה מהמבקש לשלום הציבור וביטחונו, פחתה.

12. ובמה דברים אמורים? ראשית כל, הבקשה לעיון חוזר אינה מגלה כל עובדות חדשות או שינוי נסיבות המצדיק את קבלתה. לא ניתן לומר כי הצורך הכלכלי של המבקש מהווה שינוי נסיבות, ואין מדובר בעובדות חדשות שנתגלו (ראה עניין **"זידאן"** - עמ' 7 פסקה 9).

בנוסף, העבירות המיוחסות למבקש, עבירות בנשק - אספקת אמל"ח (10 כדורים לאקדח), מלמדות על מסוכנות סטטוטורית הנשקפת מהמבקש. זאת, גם לאחר ששמתי לנגד עיני את חלקו המצומצם יחסית של המבקש במסכת האירועים המתוארים בכתב האישום. כמו כן, שירות המבחן (בתסקיר הראשון שגובש בעניינו של המבקש), התרשם מקיומה של **רמת סיכון בינונית** להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. להערכת שירות המבחן, רמת סיכון זו נשקפת מהמבקש גם כיום (ראה לעניין זה עמ' 2 לתסקיר המשלים מיום 14.2.16).

סבורני, כי אין במכלול הנסיבות לעיל, כדי ללמד שרמת המסוכנות הנשקפת מהמבקש פחתה באופן המצדיק לקבל את בקשתו ולהורות על ביטול מעצרו בפיקוח אלקטרוני ולאפשר לו לצאת לעבודה (כשהוא בסטטוס של "משוחרר בתנאים מגבילים"), בעת הזו. זאת גם לאחר ששמתי לנגד עיני את המלצת שירות המבחן.

שנית, לצד האמור, הרי שהבקשה הוגשה כחודשיים ימים לאחר שבית המשפט הורה, בהסכמת הצדדים, על

מעצרו של המבקש בתנאי פיקוח אלקטרוני. אין בחלוף זמן כה קצר, כדי לגבש עילה לעיון חוזר (ראה לעניין סוגיית חלוף הזמן - מקרה בו חלפו 4 חודשים - בש"פ 1243/16).

13. לאור האמור לעיל, דין הבקשה לעיון חוזר - להידחות.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לבאי כוח הצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, ו' אדר ב' תשע"ו, 16 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.